

gjørelse paa denne Sag, vilde jeg blive nødt til deroverfor at anvende de allerstærkeste Udtryk. Men jeg er saa overbevist baade om det Urigtige i denne Foranstaltning og ogsaa om det Nødvendige i, at den bliver forandret, at jeg ikke ved nogenjomhelst maaste mindre veloverveiet Udtalelse vil bidrage Noget til at gjøre det vanskeliggere at faae den forandret. Idet jeg derfor slutter mig til det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgfreds, skal jeg rette en indtrængende Opfordring til den høitærede Forsvarsminister om, at det ialtfald maa blive taget under den nøieste Overveielse at faae denne Bestemmelse forandret, og jeg skal i den Henseende afvente de Skridt, som vi forhøventlig kunne vente fra den høitærede Ministers Side, inden jeg vil tilraade Thinget at foretage Yderligere.

M. P. Jensen: Da jeg var Medlem af det Udvalg, som forhandlede om Straffeloven, skal jeg tillade mig et Par Bemærkninger om det Spørgsmaal, der er bragt paa Bane af de to foregaaende Talere. I Forening med flere andre Medlemmer søgte jeg i Udvalget at holde paa Bestemmelsen om Nedsættelsen i de Meniges anden Klasse, dog uden Bibehold af Børglestraffen. Vi bleve overstemte i Udvalget, fordi man ikke vilde gaa ind paa en Straf, der førte til, at naar den kofardløse Mand kom paa Gaden og i Berøring med Omverdenen, vilde man kunne pege ham ud som en straffet Person. Derfor har det efter de Forhandlinger, som dengang fandt Sted, ikke kunnet Andet end undre mig, at man har indført en særlig Paaklædning for de Menige, der behandles efter Straffelovens § 32, thi det er ikke i Overensstemmelse med den Forudsætning, paa Grundlag af hvilken Udvalget tog sin Beslutning. Det er min fuldkomneste Overbevisning, at hvis der var bleven fremsat et Forslag af denne Natur i Udvalget, vilde Alle som En have stemt derimod, og havde jeg end været tilbøielig til at stemme for Bevarelsen af den sorte Kofarde, saa vilde jeg dog aldrig have indladt mig paa at stemme for en Dragt som den omtalte. — Med Hensyn til de Vædringsforslag, der ere stillede, skal jeg kun udtale mig om to. Det ene angaar Forstærkningens Indkaldelse. Jeg tilstaar, at det har undret mig, at hele Udvalget har været enigt om at negte denne Bevilling. (Krigs- og Marine-ministeren: Det er ikke hele Udvalget.) Det er ganske rigtigt, det er kun et Flertal, men et meget stort Flertal, som har været enigt herom, og det undrer mig navnlig, at den Del af Udvalget, der ellers danner Thingets

Flertal, har været med til at negte Bevillingen. Thi i 1879—80, da vi forhandlede Hærloven, vare vi Alle, hele Udvalget, enige om, at Forstærkningen skulde indkaldes, og for at blive fri for det odiøse Udtryk i den gamle Hærlov, at Forstærkningen kun de indkaldes, fik vi indsat, at Forstærkningen skulde indkaldes hvert andet Aar. Forstjellen var alene den, at Udvalget foreslog, at Indkaldelsen kun skulde vare tolv Dage, medens den høitærede Minister i Henhold til Loven af 6te Juli forlanger, at den skal indkaldes i fjorten Dage; men Konsekventsen deraf burde jo, saa forekommer det mig, være, at Flertallet havde foreslaaet fjorten Dage nedsat til tolv. Det ærede Medlem for Frederiksborg (Dinesen) udtalte, at han ikke vilde sætte Pris paa Forstærkningens Indkaldelse under de nuværende Forhold, fordi han mente, at der var mindre Anvendelse for Forstærkningen, saalænge vi ikke havde permanente Befæstninger. Jeg kan ikke dele den Anskuelse; thi enten vi have en permanent Befæstning eller en Sæltbefæstning, behøve vi Forstærkningen, og jeg er tilbøielig til at tro, at, skulle vi være henviste til en Sæltbefæstning, behøve vi Forstærkningen i endnu høiere Grad end ellers. Det andet Vædringsforslag, jeg vil berøre, angaar Skadeserstatning under Kantonnementsøvelsen. Jeg har ikke Vædringsforslaget ved Haanden, men tager jeg ikke fejl, gaar det ud paa at nedsætte de af den høitærede Minister forlangte 37,000 Kr. til 20,000 Kr. Man har nedsat det med den Motivering, at paa den Tid af Efteraaret vil en større Del af Sæden være indhøstet. Ja, det er meget muligt, at det vil være Tilfældet, men jeg er vis paa, at de Herrer ville give mig Ret i, at neppe er Høsten endt, før man nutilbøigs begynder at bearbejde Jorden paany. Det er derfor meget muligt, at Sæden kan være indhøstet, men hvis Jorden er tilberedt paany, og der er saet i den, gjør man ogsaa Skade, og den maa jo ogsaa erstattes. Jeg kan af egen Erfaring udtale, at i den sidste Halvdel af afvigte September var det kun ganske undtagelsesvis muligt at komme udenfor Beiene. Men skulle disse Vædrer afholdes til virkelig Nytte, maa man have nogen Uafhængighed med Hensyn til Benyttelsen af Terrænet, ellers blive de illusoriske. Jeg tillader mig derfor at henstille, om man ikke kunde finde Anledning til at tage Spørgsmaalet under fornøyet Overveielse mellem 2den og 3die Behandling. Jeg skal dernæst tillade mig at gjøre nogle Hensstillinger til den høitærede Minister og Udvalget. Der klages meget ofte over, at den Mad, som Soldaterne faae i Marktetenderierne, er daarlig. (Stemmer: